

§ 13. Министерският съвет по предложение на министъра на образованието, науката и технологиите в срок до 6 месеца след влизането на този закон в сила издава постановление за приемане на правилник за дейността на Националната агенция за оценяване и акредитация и определя числеността на щатния ѝ персонал.

§ 14. Министерският съвет по предложение на министъра на образованието, науката и технологиите в срок до 1 година от влизането на този закон в сила преобразува или закрива съществуващите полувисши учебни заведения в съответствие с изискванията на чл. 17.

§ 15. Висши училища и техни основни звена, които до три години от влизането на този закон в сила не са участвали или не са заявили желанието си да участват в процедура за акредитация, не получават държавна субсидия и не се финансират под никаква форма от държавата.

§ 16. В срок до три години след влизането на този закон в сила висшите училища могат да провеждат обучение и по неакредитирани специалности.

§ 17. В срок до една година от влизането на този закон в сила висшите училища приемат Правилник за дейността на висшето училище.

§ 18. С влизането на този закон в сила не се прекъсва мандатът на изборните органи за управление във висшите училища.

§ 19. В Закона за научните степени и научните звания (обн., ДВ, бр. 36 от 1972 г.; изм. и доп., бр. 43 от 1975 г., бр. 12 от 1977 г., бр. 61 от 1981 г., бр. 94 от 1986 г., бр. 10 от 1990 г. и бр. 59 от 1992 г.) се правят следните изменения:

1. навсякъде „кандидат на науките“ се заменя с „доктор“;

2. навсякъде „аспирант“ и „аспирантура“ се заменят с „докторант“ и „докторантура“;

3. навсякъде „висши учебни заведения“ се заменят с „висши училища“.

§ 20. Този закон отменя:

1. Закона за висшето образование (обн., Изв., бр. 12 от 1958 г.; изм. и доп., ДВ, бр. 99 от 1963 г., бр. 36 и 65 от 1972 г.; попр., бр. 81 от 1972 г.; изм. и доп., бр. 58 от 1978 г., бр. 68 от 1988 г., бр. 82 от 1989 г., бр. 10 от 1990 г. и бр. 100 от 1992 г.);

2. Закона за академична автономия на висшите учебни заведения (обн., ДВ, бр. 10 от 1990 г.; попр., бр. 12 от 1990 г.; изм., бр. 90 от 1993 г.);

3. Указа за признаване дипломи за висше образование, издадени от чуждестранни висши учебни заведения (обн., ДВ, бр. 95 от 1949 г.; изм., бр. 68 от 1988 г.).

§ 21. Изпълнението на този закон се възлага на Министерския съвет.

Законът е приет от 37-о Народно събрание на 12 декември 1995 г. и е подпечатан с държавния печат.

Председател на Народното събрание:
Благовест Сендов

УКАЗ № 305

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за отбраната и въоръжените сили на Република България, приет от 37-о Народно събрание на 13 декември 1995 г.

Издаден в София на 22 декември 1995 г. и подпечатан с държавния печат.

Президент на републиката: Желю Желев

ЗАКОН

за отбраната и въоръжените сили на Република България

ЧАСТ ПЪРВА

ОСНОВИ НА ОТБРАНАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Глава първа

ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Този закон урежда обществените отношения, свързани с отбраната и с въоръжените сили на Република България.

Чл. 2. (1) Защитата на отечеството е дълг и чест за всеки български гражданин.

(2) Гражданите на Република България са длъжни да вземат участие в отбраната на страната.

(3) Държавата се грижи за гражданите, пострадали при или по повод отбраната на страната.

Чл. 3. (1) Отбраната е система от дейности за поддържане на въоръжените сили, националното стопанство и нематериалната сфера на общественно-политическия живот в готовност за действия, както и за действия във време на война.

(2) Отбраната има за цел защитата и запазването на независимостта, суверенитета и териториалната цялост на страната.

(3) Отбраната на Република България се осъществява от въоръжените сили, държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, организациите и гражданите.

Чл. 4. Дейностите, свързани с отбраната и с въоръжените сили, се осъществяват в съответствие с Конституцията, със законите и с международните договори, по които Република България е страна.

Чл. 5. Дейностите в областта на отбраната се осъществяват при съчетаване на публичността и изискванията за опазването на държавната и служебната тайна.

Чл. 6. Основните дейности в областта на отбраната включват:

1. определяне на концепцията за националната сигурност на страната;